Ankenævnet for Forsikring

914/13

Den 22. april 2013 blev i sag nr. 83.616:

xxx xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Han klager over størrelsen af den ménerstatning, som selskabet har udbetalt for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har udbetalt en ménerstatning svarende til en méngrad på 8 %. Selskabet har ved sin advokat afvist at udbetale yderligere erstatning bl.a. med henvisning til, at sagen har været forelagt Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende for parterne.

Ved skadeanmeldelse af 9/7 1992 anmeldte klageren, at han i december 1990 slog nakken, da han faldt ned fra en stige. Ved brev af 26/5 1993meddelte selskabet klageren, at det på baggrund af selskabets læges vurdering af sagen udbetalte en ménerstatning svarende til en méngrad på 5 % .

Ved brev af 30/6 2011 anmodede klageren selskabet om at genoptage sagen.

Selskabet meddelte ved brev af 25/11 2011 klageren, at hans sag ville blive sendt til Arbejdsskadestyrelsen, og at styrelsens afgørelse i henhold til forsikringsbetingelserne var bindende for begge parter.

Sagen blev ved brev af 25/11 2011 forelagt Arbejdsskadestyrelsen, der den 5/9 2012 fremkom med sin vurdering. Af Arbejdsskadestyrelsens brev af 5/9 2012 fremgår bl.a.:

"**Sagsfremstilling**

Det fremgår af speciallægeerklæring af 25. februar 1993, at [klageren] i december 1990 var i færd med at rense tagrender på sin bopæl. Hans stige gled, og han faldt to meter ned og landede på venstre skulder. Han følte et knæk i nakken og har efterfølgende lidt af smerter i nakken og hovedpine.

Det fremgår af speciallægeerklæring af 14. december 2010, at [klageren] faldt fire meter og landede med baghovedet på fliser. Han var bevidstløs i cirka 30 minutter, hvorefter han lå i sengen med nakkesmerter og hovedpine i 3-4 døgn.

Han kontaktede egen læge efter cirka tre uger.

De ældste lægelige oplysninger, vi har kunnet skaffe, er henvisning af 10. marts 1991. Det fremgår heraf, at [klageren] i december 1990 væltede med en stige og faldt to meter ned. Han har siden haft smerter og spændinger i nakken, hovedpine og periodevis føleforstyrrelser i venstre arm og højre kind.

Vi har forsøgt at indhente journaler fra egen læge fra perioden fra december 1990 og frem. Vi har ikke kunnet få journaler fra længere tilbage end juni 2007 som følge af tidligere læges død.

Begrundelse for méngrad

Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder især:

- speciallægeerklæring af 14. december 2010 fra ...,
- reumatologisk speciallægeerklæring af 25. februar 1993 fra ...,
- brev af 10. marts 1991 fra ...,
- oplysninger fra ...,
- oplysninger fra [klageren],
- journaler fra ... Hospital,
- oplysninger fra ... Kommune,
- brev af 26. maj 1993 fra Alka Forsikring,
- journaler fra lægerne ...

Vi har ved vurderingen af ménet taget udgangspunkt i speciallægeerklæring af 25. februar 1993, da disse oplysninger er tættest på ulykken rent tidsmæssigt, og da skadens art i form af bløddelsskade ikke forværres over tid.

[Klageren] har således som følge af ulykken gener i form af nakkesmerter og stivhedsfornemmelse. Ved lægens objektive undersøgelse er der fundet nedsat bevægelighed i nakken.

Vi har fastsat det varige mén ud fra et skøn efter vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkter:

Efter tabellens punkt B.1.1.1 vurderes lette, daglige nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning, til 5 procent.

Efter tabellens punkt B.1.1.3 vurderes middelsvære, daglige nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning, eventuelt med udstrålende armsmerter, og eventuelt lettere somatiske, kognitive og affektive ledsagesymptomer, til 10 procent.

[Klageren] har smerter, stivhedsfornemmelse og nedsat bevægelighed i nakken. Vi har skønsmæssigt vurderet genernes art og omfang til et varigt mén på 8 procent."

I klageskema af 19/12 2012 har klageren bl.a. henvist til sin fagforenings brev af 18/10 2012 til selskabet, hvoraf bl.a. fremgår:

"[Klageren] beder den 30. juni 2011 ALKA om at genoptage hans sag, da der er indtrådt en forværring. Han vedlagde en kopi af speciallægeerklæring ved overlæge ... af den 14. december 2010.

Det fremgår herefter af sagen at ALKA har anmodet Arbejdsskadestyrelsen om en udtalelse i sagen. Styrelsen har den 5. september 2012 udtalt, at méngraden vurderes til 8 %. ALKA har tidligere vurderet méngraden til 5%.

Vi skal anføre, at Arbejdsskadestyrelsen i sin afgørelse har lagt vægt på speciallægeerklæring af den 25. februar 1993, da Styrelsen vurderede at disse oplysninger er tættest på ulykken rent tidsmæssigt.

Vi skal gøre gældende, at der netop ved brev af den 30. september 2012 anmodedes om, at ALKA tog stilling til en forværring af tilstanden med henvisning til speciallægeerklæringen af den 14. december 2010. Der kan således ikke ses, at der er taget stilling til en forværring af tilstanden, og vi skal anmode ALKA om dette. Til belysning af den indtrådte forværring vedlægges uddrag af ressourceprofil vedr. helbredsmæssige forhold og konklusion."

Dertil har selskabets advokat i brev af 18/12 2012 til nævnet bl.a. bemærket:

"Selskabet har i anledning af klagen revurderet sagen, men fastholder, at klageren ikke har krav på yderligere godtgørelse for varigt mén.

Det skal indledningsvis bemærkes, at hverken selskabet eller Arbejdsskadestyrelsen har vurderet klagerens samlede fysiske mén, men alene det mén, der er en følge af det anmeldte ulykkestilfælde.

Det skal endvidere præciseres, at klagerens funktionsindskrænkninger og ulykkens eventuelle indflydelse på hans erhvervsevne ikke har betydning for størrelsen af erstatningen, som klageren har krav på i henhold til den tegnede ulykkesforsikring, idet der alene ydes erstatning for det medicinske mén som følge af ulykken uden hensyntagen til klagerens erhvervsmæssige eller sociale forhold.

Sagen er blevet forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, der har vurderet klagerens varige mén som følge af ulykken til 8 %, og selskabet har udbetalt erstatning i overensstemmelse hermed.

4. 83.616

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 7.3, at såfremt der er uenighed om méngradens størrelse, kan sagen forelægges Arbejdsskadestyrelsen, og at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse i så fald er bindende for begge parter. Dette fremgår ligeledes af punkt 14.1.1.

Klageren blev endvidere i forbindelse med sagens indbringelse for Arbejdsskadestyrelsen direkte orienteret om, at Arbejdsskadestyrelsens vurdering var bindende for begge parter, jf. selskabets brev af 25. november 2011.

Da forsikringen er tegnet inden voldgiftslovens ikrafttræden den 1. juli 2005, er der tale om en gyldig voldgiftsbestemmelse, jf. voldgiftslovens § 7, stk. 2. Arbejdsskadestyrelsens udtalelse er således bindende for såvel klageren som selskabet, jf. UfR 2000.1152 H, med mindre styrelsens udtalelse er behæftet med væsentlige sagsbehandlingsfejl, eller styrelsens sagsbehandling i øvrigt ikke har været betryggende.

Arbejdsskadestyrelsen har vurderet sagen med deltagelse af styrelsens neurokirurgiske speciallægekonsulent, og Arbejdsskadestyrelsen har til brug for sin vurdering modtaget alle relevante lægelige akter. Arbejdsskadestyrelsen har ved vurderingen af det *aktuelle* mén taget udgangspunkt i speciallægeerklæringen af 25. februar 1993, idet disse oplysninger er tættest på ulykken rent tidsmæssigt, og fordi skadens art i form af bløddelsskade ikke forværres over tid.

Det fremgår imidlertid af udtalelsen, hvilke lægelige oplysninger, styrelsen særligt har lagt vægt på, og her er bl.a. nævnt speciallægeerklæringen af 14. december 2010. Arbejdsskadestyrelsen har således haft et fuldt tilstrækkeligt grundlag for sin udtalelse. At styrelsen ved sin vurdering har taget udgangspunkt i speciallægeerklæringen af 25. februar 1993 kan ikke som anført af klagerens faglige organisation tages til udtryk for, at Arbejdsskadestyrelsen ikke har taget højde for den forværring, der er sket af klagerens helbredsmæssige tilstand. Arbejdsskadestyrelsen har således på baggrund af sin lægefaglige kompetence vurderet, hvilke akter, der måtte tillægges særlig vægt ved vurderingen af *det aktuelle mén, der er en følge af ulykken.*

Det må derfor slås fast, at der intet grundlag er for at antage, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse ikke skulle være betryggende. Såvel klageren som selskabet er således ifølge voldgiftsaftalen bundet af Arbejdsskadestyrelsens vurdering, hvorfor selskabet allerede af den grund må fastholde sin afvisning af at udbetale yderligere godtgørelse. Der henvises endvidere til ankenævnets kendelser AK 81.268 og AK 80.668.

Afslutningsvis bemærkes, at selv hvis der ikke var indgået en bindende voldgiftsaftale, er det klageren, der som forsikringstager må bevise størrelsen af sit krav. På baggrund af sagens akter har klageren ikke godtgjort at have et højere varigt mén end 8 % efter ulykken, som vurderet af Arbejdsskadestyrelsen, jf. i den forbindelse U 1999.1565 H. Også af denne grund kan klagen ikke tages til følge."

Af forsikringsbetingelserne af 2008 fremgår bl.a.:

"7.3. Voldgiftsbestemmelse.
Ved uenighed om den af Alka fastsatte méngrad kan både den forsikrede og Alka forlange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter. Deri af parterne, der ønsker spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt Arbejdsskadestyrelsen, betaler gebyret for forelæggelsen. Ændrer Arbejdsskadestyrelsen en af Alka fastsat méngrad til fordel for forsikrede, betales gebyret for forelæggelsen af Alka."

5. 83.616

Nævnet udtaler:
Nævnet bemærker, at forsikringsaftalen ifølge forsikringsbetingelserne fra 2008 indeholder en voldgiftsaftale. På det foreliggende grundlag finder nævnet ikke grundlag for at antage, at forsikringsaftalens voldgiftsaftale ikke var en del af aftalegrundlaget før voldgiftslovens ikrafttrædelse den 1/7 2005.

På denne baggrund finder nævnet, at den afgørelse, Arbejdsskadestyrelsen har truffet, ifølge de ovenfor gengivne forsikringsbetingelser er bindende for parterne. Allerede derfor har nævnet ikke mulighed for at behandle sagen, jf. også § 2, stk. 5, i nævnets vedtægter.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen afvises.

Poul Sørensen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson